

virkelighed, så vi, når finanslovsforslaget er fremsat i slutningen af august, får en debat i begyndelsen af september her i Folketingssalen om dette store forslag.

Sådan som vi har det nu og har haft det hidtil, har vi ventet ca. et par måneder. Der er sket meget i det par måneder, og så kommer der en lidt uaktuel debat efterfølgende, som oven i købet kommer lige efter åbningsdebatten, der kræver det store overblik, og som i år oven i købet også kom til at indeholde en meget omfattende økonomisk debat. Det har gjort, at det er en smule post festum i dag for en række af de ting, der vil være relevante at diskutere her i salen om finanslovsforslaget. Men det har vi altså gjort noget ved, så næste år bliver det anderledes. Da bliver finanslovens førstebehandling mere aktuel og spændende.

Men spændende kan det jo også godt være i dag, og jeg skal i hvert fald prøve at give nogle bidrag til debatten, der i hvert fald også er på sin plads, selv om det ikke nødvendigvis er den helt aktuelle debat. I dag vil jeg derfor holde mig til hovedtrækkene i den økonomiske udvikling, målsætningerne for fremtiden og initiativerne i det nye finanslovsforslag, som altså ikke er så nyt igen.

For Socialdemokratiet var der nogle helt afgørende målsætninger, da vi trådte ind i regeringen i januar 1993, om nogle afgørende ændringer i den generelle politik. Vi ønskede en øget beskæftigelse; vi ønskede flere mennesker ud på arbejdsmarkedet; vi ønskede en bedre offentlig økonomi; vi ønskede at skabe tryghed i danskernes hverdag; vi ønskede en sikring af det danske samfunds fremtid, og vi ønskede at skabe grundlaget for en bæredygtig miljøudvikling.

For så vidt angår den øgede beskæftigelse, overtog vi regeringsmagten på et tidspunkt, hvor der var rekordledighed. Udviklingen forud for 1993 havde været katastrofal, for det var lykkedes at tabe langt over 100.000 arbejdspladser i den private sektor i årene forud for 1993. Men i årene siden og med de forventninger, vi har til 1998, og som vi klart kan se i horisonten, bliver der generobret langt mere end det, der blev tabt, og det med en vægt, så der kommer dobbelt så mange nye job i den private sektor som i den offentlige sektor. I alt er der i årene 1993-98 skabt mere end 150.000 nye job.

Målet for årene fremover vil fortsat være 30.000 flere arbejdspladser pr. år, og målsætningen er igen det dobbelte antal i den private

sektor i forhold til den offentlige sektor. Men for at nå disse mål er det nødvendigt hele tiden at komme med nye initiativer på arbejdsmarkeds-, uddannelses- og erhvervsområdet. I år er der tale om forslag vedrørende øget mobilitet, større fleksibilitet, mere uddannelse og bedre adgang til uddannelse for medarbejderne.

Det er forslag, som bl.a. behandles mere detaljeret senere på dagen, så dem skal jeg ikke gå i detaljer med nu. Dertil kommer en lang række generelle initiativer for den økonomiske politik, som sikrer en rolig lønudvikling, en fortsat lav rente, flere veluddannede medarbejdere, et godt forskningsmiljø med et godt samspil mellem den offentlige og den private forskning og en aktiv erhvervs politik. Samlet giver det gode betingelser for et sundt erhvervsliv.

Socialdemokratiets og regeringens politiske målsætninger for den offentlige service har også givet sig udslag i den måde, den offentlige beskæftigelse har udviklet sig på. Den offentlige beskæftigelse inden for statens område har stort set været holdt i ro siden 1993. Der er kommet ca. 3.000 nye medarbejdere i alt til og med den udvikling, vi venter i år. Men i kommunerne og amterne er der kommet en del nye medarbejdere - ca. 7.000 pr. år i årene siden 1993 - og det er medarbejdere, som i høj grad er blevet engageret inden for nogle af de områder, som vi i Socialdemokratiet har sat meget højt.

Vi har ønsket, at mulighed for børnepasning blev noget, der ikke var en så utrolig mangelvare, som vi har oplevet. Der er gennem kommunernes aktivitet skabt en meget, meget større dækningsgrad for børnepasning, men det har også betydet, at man har måttet ansætte flere medarbejdere, og der er i dag mange flere medarbejdere til at passe de mange flere børn. Også inden for ældreomsorgen er der kommet flere hænder til at hjælpe. Folkeskoleområdet har også trukket ny arbejdskraft til sig, og det har sundhedsområdet også. Det er disse fire områder, der om nogen trækker nye medarbejdere til sig i kommunerne og amterne, og det er områder, hvor vi har ønsket en ekstra udvikling. Det er ikke noget, der bare er sket af sig selv, vi har ønsket, at det skulle være sådan.

Målsætningen fra 1993 om at skabe en udvikling, som kunne trække flere ind på arbejdsmarkedet, er der også gjort meget ved. I 1993 var der et rekordstort antal mennesker uden for arbejdsmarkedet i den erhvervsaktive alder. Udviklingen op til 1993 var katastrofal. Der kom 143.000 flere mennesker på overførselsind-